

POZITIVNA OCENA

konferenc krajevnih organizacij SZDL v konjiški občini

V nedeljo so v konjiški občini končali z letnimi konferencami krajevnih organizacij Socialistične zveze. Nazadnje so imeli konferenci v Zbelovem ter v Spitaliču.

Na vprašanje, kako ocenjuje te konference, je predsednik občinskega odbora SZDL v Slovenskih Konjicah, tov. FRANJO MAROŠEK dejal:

— Letošnje konference krajevnih organizacij Socialistične zveze v konjiški občini lahko ocenjujemo kot zelo dobre. Konference so bile dobro obiskane, pa tudi snovno so bile na višji ravni kot vse dosedanje. Ena najboljših je bila v Vitanju, kjer se je zbralo okoli tri sto članov. Po številu udeležencev je bila ta konferenca najbolj obiskana v vsej občini. Uspešne so bile konference tudi v Zrečah, Ločah in Konjicah. Medtem ko je bilo treba lani takšno konferenco v občinskem središču ponovno sklicati, ker je bila prva nesklepčna, se je na letošnji zbralo kar 250 delegatov. Hvaležna ugotovitev, da so na njej plodno posegli in debato tudi delegati iz obrobni predelov, iz netih podružnic.

Sicer pa so se letošnje konference odlikovale še po sproščenih debatah, v kateri so člani odkrito in zelo konstruktivno govorili o slabostih in pomanjkljivostih. To ni bilo kritikarstvo, marveč iskrena beseda, iz katere je vela želja, da se napake popravijo in odstranijo. Iz vsega tega pa lahko sklepamo, da se ljudje zavedajo vloge in pomena organizacije Socialistične zveze in da vidijo v njej svoje najmočnejše politično orožje.

— Ali nam lahko prosim poveste, kako so se krajevne organizacije Socialistične zveze znašle in uveljavile v okviru krajevne samouprave, v stanovanjski oziroma krajevni skupnosti?

— Odgovor na to vprašanje moram razdeliti na dva dela. Prvi naj zajame tiste krajevne organizacije SZDL, ki so delale skupaj z vsemi ostalimi političnimi organizacijami in seveda krajevnim odborom na svojih območjih in ki so spričo svoje aktivnosti uspešno usmerjale celotno družbeno politično aktivnost. Med te krajevne organizacije SZDL lahko štejemo tiste v Vitanju, Zrečah in Ločah.

Nekoliko drugače pa je bilo tam, kjer niso našli skupnega torišča dela in kjer je zlasti organizacija Socialistične zveze menila, da je dovolj če neko akcijo oziroma nalogo izvrši krajevni odbor. To se je videlo predvsem v Slovenskih Konjicah, kjer se zlasti niso znašle podružnice in kjer so vso aktivnost prepuščali ustreznim samoupravnim in upravnim organom ljudskega odbora. Tu je prišlo celo tako daleč, da se odbori podružničnih organizacij SZDL niso niti sestajali, ali pa zelo poredko. V vseh teh primerih je Socialistična zveza povsem izpustila iz rok iniciativo.

Vsi ti primeri zlasti iz ožjega konjiškega območja dajejo misli-

ti, da bi ustanovili več oziroma nekaj novih krajevnih organizacij SZDL.

Ko pa je padlo vprašanje, kako so v krajevnih organizacijah SZDL v konjiški občini rešili kadrovsko vprašanje, je tovariš Marošek dejal, da so temu problemu povsod posvetili izredno veliko pozornost. Zato daje tudi sestav novih odborov krajevnih organizacij SZDL največjo jamstvo, da bodo te organizacije povsem izpolnile naloge, ki jih čakajo.

In za konec — kdaj bo konferenca občinske organizacije SZDL?

— Zaradi načrtno zamude pri sklicevanju konferenc krajevnih organizacij Socialistične zveze, bo občinski odbor SZDL podal obracun svojega dela šele v januarju prihodnjega leta.

M. B.

Predsednik občinskega odbora SZDL v Slovenskih Konjicah, tovariš Franjo Marošek

OBRT-NAJBOLJŠA

Občinski sindikalni svet v Slovenskih Konjicah je pred kratkim razpravljal o gibanju gospodarstva na območju občine v letošnjem letu. Ugotovili so, da je proizvodnja v drugi polovici leta

lepo narasla; povečal pa se je tudi izvoz.

V razgovoru, ki ga je imel naš sodelavec s predsednikom občinskega sindikalnega sveta tov. Pratinmerjem, je bilo rečeno, da industrijska podjetja navzlic napredku še zmeraj zaostajajo za letošnjimi planskimi zadolžitvami. Tako so podatki ob koncu oktobra pokazali, da so bili proizvodni rezultati za dobrih 8% pod planom za letošnje leto, ali za nekaj več kot 1% pod lanskoletnim nivojem. V Konusu so v tem času dosegli približno enake rezultate kot lani, LIP Konjice pa je letos povečalo proizvodnjo za 16,2%. Precejšen zaostanek ima kovinska industrija, medtem ko je za opekarno Loče razumljiv sezonski značaj dela.

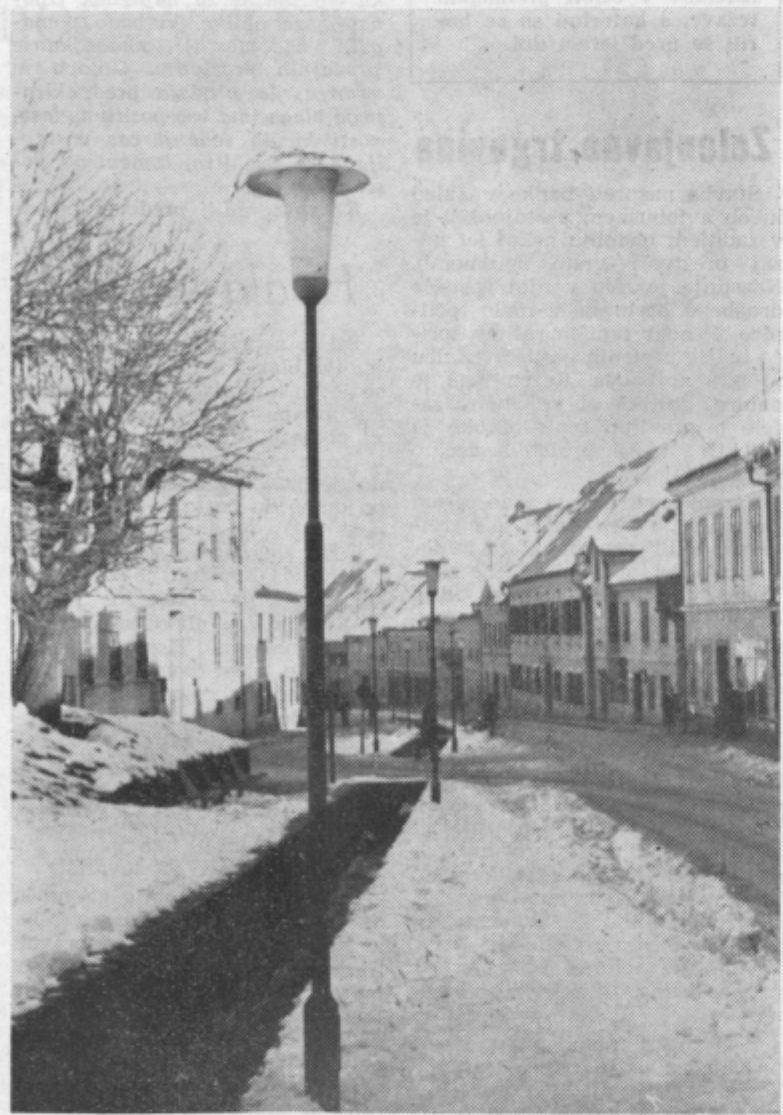
Glavne ovire, da ni bilo močeve v celoti realizirati predvidenih nalog, so bile predvsem v težavah z reprodukcijskim materialom iz uvoza.

Dobri rezultati so bili doseženi v izvozu. Tu posebno izstopa Konus, ki je svoj plan do konca oktobra presegel za dobrih 38 odstotkov. Blizu doseganja v tem mesecu je bilo tudi LIP, medtem ko je kovinska industrija vnovič zaostala.

Podatki o realizaciji za posamezne gospodarske panoge nam kažejo, da je najboljši uspehe dosegla obrt, ki je v primerjavi z lanskim letom presegla planske obveznosti za 36,7%. V tej panogi so za 34% povečali sredstva za osebne dohodke, medtem ko imajo delovne sile za 16,5% več kot lani. Industrija je realizacijo po računih v primerjavi z lanskim letom dosegla le z 99,5%, sredstva za osebne dohodke 113,3%, delovno silo pa 109,1%.

Vsi ti podatki, ki je v razgovoru še dejal tov. Pratinmer kažejo, da bo treba do konca leta napeti vse sile za izpolnitev predvidenih nalog.

V. L.

Zimska slika iz Slovenskih Konjic

Smola pa taka!

Ne vem, morda so rojenice in sojenice odločile tako, da Franček Zmigovc ne bo imel prave sreče v življenju, pa če bo še tako lepa življenjska pot. Kdo bi si mislil!

»Današnji čas je že takšen, da človek ne more vedeti, kaj se bo dogajalo jutri«, je modroval Franček, ko je tako napenjal možgane v svoji temni pisarnici. »Tovariš Zmigovc«, je počasi bral na listku, »Pridite jutri na sestanek, da se bomo pomenili, kako bo z izpraznitvijo vaše pisarnice. Kako za vruga, z izpraznitvijo! Res je, da sem že nekaj let sem venomer pisaril, da je potrebno pisarno zaradi neprimernih sanitarij, zaradi iztrošenih zidov, preperelih tramov izprazniti, sicer se mi poruši še na glavo, meni in mojim zlatim otročičkom. Da, novo stavbo moramo graditi, sem trdil. Tako veliko, lepo, svetlo, da bodo ljudje veseli. Zdaj pa izpraznitev in enostavna začasna preselitev v drugo, novo stavbo. To je res, da je ta lepa, ima vse sanitarije, kuhinjo, vse, vse... Da, ravno to je tisto, da ima vse. Čemu neki? To je vendar konkurenčno! Seveda, zasenčili bi me radi. Pravijo, da mi nudijo lepšo, obširnejšo službo, toda tukaj le ne bom več šef, oni ne bodo igrale, ki tako dela v prelepi stavbi, pa bi zdaj bil. Nak, Zmigovc, tako ga pa ne boš! Hitro poklicem še Joško in Radota, da se pomenimo. Preklemano, jaz moram biti lepo tiho, saj sem zavruga moral glasovati za preselitev, sicer bi se še zameril kakšnemu gospodu. Hehehe, znati je treba, pa bo! Joško mi vse uredi!«

Kakšen je bil tihi sestanek, niso Rakodolčani nikoli zvedeli. Pač pa je nekaj dni za tem, ko se je pisarna preselila, nastal strahovit hrup. Najmlajši uslužbenci so prvi nastopili; pa ne samo uslužbenci, temveč Zmigovčevi otročički prvi. Joško se je pristrčno smejal, ko je videl tako veliko revolucionarnost in ihto, da bi se radi preselili spet v temno, razpadajočo stavbo. Kako prijetno je živeti v pisarnici, ki je že pred stoletji služila njegovemu namenu! Kako ne? To vedo vsi ljudje, posebno pa tisti, ki so tako skrivaj zvedeli, da je Franček Zmigovc skoraj po treh desetletjih vdanega, narodu

zvestega dela baje vržen na cesto, ker se je pisarna preselila, a tistega starega, škripajočega stolčka, na katerem je Franček najraje sedel, niso hoteli prenesti v novo, sodobno stavbo. »Ljudje dobri ljudje, pogledite, kaj se dogaja! Ali sem jaz kriv za to, ali sem to zaslužil za nagrado na svoja stara leta!« Tako je vzdihoval, da se je ljudem zasmilil. Kako se ne bi, vsem bi se, če bi bilo resnično tako. Toda v novo stavbo so prinesli novi, dosti boljši stolček, na katerega bi Franček Zmigovc lahko sedel, če ne bi menda resnično sojenice že ob njegovi zibelki drugače odločile.

»Zdaj pa ti nesrečni izgredi! Kdo mi je napravil tako medvedjo uslugo! Tistega bom že sam našel. Povedal sem jim, ko so hoteli vedeti, da nisem ničesar kriv. Joško, ta je takšen, že vedno je takšen, povsod kjer je bil, z njim ni izhajati. To sem jim povedal! Kdo drugi, prav on je kriv, da so naši tički sfrčali tja gor! Ojej, kdo bi si mislil, da se bo tako zamešalo! Pa tu v pisarni, da se nismo zastopili! Saj tako hudo ni bilo! Pa rekel sem jim: Joško in Rado, ta dva sta ga kronala! Joško je, no, kaj bi pravil; saj razumete, Rado, ta je bil zmeraj mislil, da mora igrati prvo violino! No, vidiš, tako pa imamo zdaj muziko! Seveda, ko bi tisti stolček, ki mi je tako k srcu prirasel, dal v novo stavbo, bi se ne sekiral! Sam bi bil, da, jaz bi bil tisti, ki bi ljudem povedal, da je selitev čisto pametna reč, za nas vse naravnost izvrstna! Preklemane trne, mojega stolčka pa ne! Seveda, tega jim nisem mogel v oči povedati, da bi prav ta stolček rad s seboj! Glasoval sem z vsemi štirimi za selitev, da vendar ne bi kaj opazili; svojim ljudem pa sem dejal, da bi le bilo menda pametno, če naša stara pisarnica, čeprav temna, razpadajoča, še služi svojemu namenu. Saj navsezadnje je vseeno: podrla se tako ne bo! Veste, tisto smo le preveč napihovali, ker smo mislili, da bomo tako prej prišli do nove! Če je dobro podpolcamo, hej, še vsa moja leta vzdrži! Stolček pa bi le tu ostal! Kdo bi si mislil, da se bo nazadnje tako skuhalo!«

Tako je razmišljal Franček Zmigovc doma, ko je skozi okno gledal na griček, kjer je stala stara pisarnica. Strašno ga je bolela glava, čeprav je redno užival tiste majhne tablete.

»Pa vprašali so me, kaj menim o tem? Kaj pa naj rečem? Na to ne morem odgovoriti! Smola, pa taka! Ti šment, pa bi bilo menda le pametneje, če bi na novi stolček sedel; mehak je bil dovolj, počasi bi se ga že navadil! Saj pravim: smola pa taka! Danes res človek več ne ve, kaj se lahko jutri zgodi! Kako sem le mogel tako!«

Da, da! Odkrito bi bilo dosti bolj, vsi bi se lahko pošteno pomenili.

n-

Tudi prosvetni delavci

V Šmarju pri Jelšah so se zbrali prosvetni delavci ožjega šmarskega območja, da se pomenijo o gradivno predosnutka nove ustave. Gradivo je podajal tovariš Stane Čučej, v razpravi pa so se učitelji najbolj zanimali za pojmovanje svobodnega dela, zadržanost osebne lastnine.

Po triurnem pomenku o ustavi so izvedli še letni zbor sindikalne podružnice, kjer je o delu poročal njen predsednik Fortunat Cokan. Nakazal je vrsto materialnih, socialnih in pedagoških problemov, vendar so v razpravi največ govorili o težkem materialnem stanju šmarskih šol, o nujnosti večjih investicij za šolstvo in o urejevanju osebnih dohodkov, kar bi moralo biti vsaj v približnem sorazmerju med občinami. Sklenili so tudi, da bodo več pozornosti namenili še idejnemu izobraževanju.

-r.

STATUT KONJIŠKE OBČINE PRED JAVNO RAZPRAVO

Komisija za pripravo osnutka statuta konjiške občine te dni zaključuje svoje delo. Predvidevajo, da bodo o prvem predlogu statuta razpravljali na skupni seji obeh zborov občinskega ljudskega odbora ter članov občinskega odbora Socialistične zveze okoli 20. tega meseca. Šele po tej razpravi bodo dali predlog občinskega statuta v javno razpravo.

Še zmeraj premalo

Na zadnji občinski konferenci Zveze komunistov v Slovenskih Konjicah je tov. Tine Kolenc načel problem, ki ni značilen samo za Zreče, niti za konjiško občino, temveč ima širši, lahko bi rekel, da celo splošen značaj.

Prvi del svoje razprave je posvetil tako imenovanemu delu, v širšem pomenu besede, s člani katerega koli delovnega kolektiva; tistemu delu namreč, ki se kaže na sestankih ali zborih vseh proizvajalcev, vseh članov kolektiva. Če imamo s člani celotnega kolektiva okoli šest sestankov na leto, je dejal, pravimo, da smo opravili veliko, da smo s kolektivom razpravljali o vseh problemih, nalogah in podobno. Toda, če se zamislimo v to, da skušamo na teh sestankih obravnavati prav vse probleme, pa vidimo, da smo storili premalo in da je še zmeraj preslaba povezava med vodstvi podjetij, oziroma njihovimi političnimi organizacijami s člani kolektivov. Gre namreč tudi za to, da zajamemo na teh sestankih predvsem tiste člane kolektiva, ki ne sodelujejo v nobenem organu upravljanja in ki zavoljo tega niso sprosti seznanjeni z vsemi dogajanja v podjetju; teh pa je v vsakem primeru več kot 60 odstotkov.

Vse to kaže, da bo treba sodelovanju vseh članov kolektiva pri obravnavanju problemov in nalog posvetiti več pozornosti in iskati še druge oblike ter načine informiranja; vse pač z enim samim namenom, da bo doseženo čim večje in širše sodelovanje pri upravljanju. Šest sestankov na leto z vsemi člani kolektiva je vsakomur premalo, da bi v redu izpolnili to pomembno nalogo in dolžnost.

—mb

Naše pismo

Objektivni razlogi so bili tisti, ki so narekovali, da so prenehale izhajati »Novice«, glasilo občinskega odbora Socialistične zveze v Slovenskih Konjicah. To je bil bilten, po katerem so tamošnji ljudje radi posegali, saj jim je prinašal marsikatero domače zanimivost in aktualnost. Da bi odslej ne ostali brez njih, oziroma da bi se informiranost tamošnjih prebivalcev o vseh najvažnejših dogodkih v občini še izboljšala, je zlasti občinski odbor SZDL v Slovenskih Konjicah predlagal, da bi konjiška komuna dobila v našem glasilu svoje stalno mesto. Uredniški odbor je ta predlog sprejel in obljubil, da bo odstopil okoli polovico te strani dopisom in sestavkom iz konjiške občine. Kar je zelo važno, pa je še to, da bodo bralci seznanjeni tudi z drugimi dogodki v celjskem okraju.

S tem, ko je tudi konjiška občina dobila v okrajnem glasilu Socialistične zveze tisto mesto, ki ji pripada, pa je izpolnjena pravzaprav samo polovica naloge. Po našem mnenju bo druga šele takrat, ko bo tudi ta kotichek v našem listu dobil ne samo najširši krog bralcev, marveč tudi čim več prizadevnih sodelavcev. Zato vas vabimo, da nam pišete o delu in življenju v kolektivih in družbenih ter političnih organizacijah; pišite nam o načrtih, težavah in uspehih, kajti le tako bo tudi ta del našega lista postal verno zrcalo prizadevanj na vseh področjih družbenega udejstvovanja.

Uredništvo

Brez sodelovanja volivcev ne bo šlo

Za nedavno krajevno konferenco SZDL v Slovenskih Konjicah je bilo značilno dvojje: zelo dobro sestavljena poročila in analiza političnega ter gospodarskega stanja v kraju in velika udeležba članov.

Kot že rečeno, je odbor pripravil in podal pred člani široko analizo dela na vseh področjih družbene aktivnosti. Pri tem je ugotovil, da je gospodarstvo napravilo lep korak naprej. Slednje velja zlasti za nekatera večja podjetja, kot za usnjarski kombinat Konus, dalje za LIP in deloma tudi za tovarno usnjarskih strojev Kostroj, ki gradi nove obratne prostore. Tudi obrt se je v tem času močno razvila, kar gre deloma na račun novih obratov, deloma pa na račun razširitve obstoječih. Precejšen napredek je zaznamovala trgovina z ureditvijo in specializacijo nekaterih poslovalnic; manjše uspehe izkazuje gostinstvo. Res pa je, da gostinstvo nima niti primernih prostorov, niti dovolj sposobnih kadrov.

Na konferenci so precej govorili o delu stanovanjske skupnosti v Konjicah, ki se je v tem kraju že dobro uveljavila. To še posebej velja za ustanavljanje raznih manjših obratov in servisov. Opo-

zorilo, da bo treba v večji meri skrbeti za ureditev kraja in pa vzdrževanje različnih komunalnih naprav pa kaže, da bodo pri tem, razen pristojnih organov, morali dati svoj delež tudi državljani sami. Pomembno vlogo pa lahko odigra še nedavno ustanovljeno turistično društvo.

Za krajevne odbore pa so menili, da bodo morali pri izvajanju svojih programov v večji meri skrbeti za sodelovanje in prispevke volivcev. To še posebej velja za popravila in gradnjo manjših cest.

V. L.

PRIZADEVANJA OB PRAVEM ČASU

Na nedavnih roditejskih sestankih na obeh konjiških osnovnih šolah so prosvetni delavci opozorili starše tudi na potrebo za večje prizadevanje pri učenju njihovih otrok. To velja zlasti za zadnje letnike, saj je n. pr. v minulnem šolskem letu le okoli 52% vseh učencev zadovoljivo zaključilo osnovnošolsko obveznost. To pa je važno tudi zaradi vključevanja otrok v uk in za vpis v srednje šole.

V. L.